

ingediend op **1292** (2021-2022) – Nr. 5
28 juni 2022 (2021-2022)

Amendement

voorgesteld na indiening van het verslag

op het ontwerp van decreet

tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering,
het Veldwetboek van 7 oktober 1886,
het Bosdecreet van 13 juni 1990,
het decreet van 21 oktober 1997
betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu
en het decreet van 21 december 2001
houdende bepalingen tot begeleiding
van de begroting 2002,
wat betreft het beschermen van de bossen
en het natuurbeheer van openbare terreinen

Documenten in het dossier:

- 1292** (2021-2022) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Amendement
- Nr. 3: Verslag
- Nr. 4: Amendement

AMENDEMENT Nr. 3

**voorgesteld door Leo Pieters, Bart Claes, Sam Van Rooy,
Klaas Sloomans en Chris Janssens
na indiening van het verslag**

Artikel 3

**In de voorgestelde tekst van paragraaf 5 de achtste en de negende zin
vervangen door wat volgt:**

"Doet het dit niet binnen die termijn, dan wordt de vergunning geacht geweigerd te zijn. De beslissing van het college van burgemeester en schepenen is met redenen omkleed."

VERANTWOORDING

Het principe van stilzwijgende vergunningen was in de rechtsleer – en ook in zowel internationale als nationale rechtspraak – in het verleden al voorwerp van grote kritiek. Het gevaar bestaat immers dat de vergunningsaanvrager op deze manier een vergunning verkrijgt zonder dat de bevoegde overheid (in dit geval het college van burgemeester en schepenen) zelfs maar ernstig of reëel de vergunningsaanvraag heeft onderzocht. Het is niet denkbeeldig dat hierdoor de rechten van derden ernstig worden geschaad en het vertrouwen van de burger in de vergunningverlenende overheid (verder) aftakelt.

Daarnaast dient elke beslissing over een vergunningsaanvraag (in dit geval voor bebouwing), ongeacht of het college de vergunning toekent of weigert, door het lokaal bestuur op afdoende en draagkrachtige wijze gemotiveerd te worden. Niet alleen bij een weigering van een vergunning, maar ook bij toekenning van de gevraagde vergunning dient de motiveringsplicht door het bestuur te worden nageleefd opdat ieder die door deze bestuurshandeling in zijn of haar belangen wordt geraakt, met kennis van zaken voor zijn of haar rechten kan opkomen.

■